

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXVII, БРОЙ 04 (253) • 2017 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Мисия в Македония
заедно с пастор
Джими

Международна конференция в Църква „Дом на радост“ - Люлин

Пътуване
по стъпките
на апостол
Павел в град
Филипи - Гърция

Говорител

П-р Глория Ферджардо

Служби

1 септември от 18:30 часа

2 септември

Сутрешна сесия от 11:00 часа

Вечерна сесия от 18:30 часа

3 септември от 11:00 часа

НАКЛОНИ

НЕБЕСАТА

И СЛЕЗ

Посещение в Детски
Дом в гр. Роман

ТЕЗИ, КОИТО ОБЪРНАХА СВЕТА, СА ТУК

П-р Владимир и Борислава Владимирови с четирите им деца - Мишел, Симеон, Йоанна и Емануил (3 г.)

„И като минаха през Амфипол и Аполония, пристигнаха в Солун, гдето имаше юдейска синагога. И по обичая си Павел влезе при тях, и три съботи наред разискваше с тях от Писанията, та им поясняваше и доказваше, че Христос трябваше да пострада и да възкръсне от мъртвите, и че Тоя Иисус, Когото, каза той, аз ви проповядвам е Христос. И някои от тях се убедиха и дружаха с Павла и Сила, така и голямо множество от набожните гърци, и не малко от по-първите жени. Но юдеите побудени от завист, взеха си неколцина лоши човечеци от мързеливците по пазара, и като събраха тълпа, размиряваха града; и нападнаха Ясоновата къща та търсеха Павла и Сила, за да ги изведат пред народа. Но като не ги намериха, завлякоха Ясона и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тия, които обърнаха света, дойдоха и тука; и Ясон ги е приел; и те всички действат против Кесаревите укази, казвайки, че имало друг цар Иисус. И народът и градоначалниците, като чува това, се смутиха. Но когато взеха поръчителство от Ясона и от другите, пуснаха ги.“

(Дея. на ап. 17:1-9)

Това е една интересна случка от пътуванията на апостол Павел по нашите земи. Павел и Сила стигнаха до Солун. Влязоха първо в синагогата и там проповядваха на юдеите. Някои повярваха други не. Обаче когато излязоха сред езичниците мнозина предадоха живота си на Господа Иисуса Христа.

Но тогава имаше хора от юдеите, които много завиждаха. Те от години правеха Богослужения в синагогата, но нямаше тази промяна, която донесоха Павел и Сила в живота на хората. Притеснени от този факт, извикаха няколко мързеливци, пияници и започнаха да размиряват града. Отидоха да търсят Павел и Сила. „Но като не ги намериха, завлякоха Ясона и някои от братята пред градоначалниците и викаха: Тия, които обърнаха, размириха света, дойдоха и тука;“ (Деян. ап. 17:6)

Ролята на Църквата, ролята на всеки един от нас е да смутим света. Ако нищо от това, което правиш на смущава света значи не си бил смутен. Не си бил променен. Когато Господ Иисус Христос умря и възкръсна, преди да се възнесе при Отца каза на своите ученици: „Идете по целия свят. Идете и проповядвайте тази Бла-

га вест, това Евангелие по целия свят.“

Апостолите в никакъв случай не бяха стигнали до краищата на света. За техните подвизи се носеха слухове, защото когато Господ започва да работи нещо трябва да се обърне, да се промени. Те стигнаха до Амфипол и Аполония и накрая в Солун. И когато започнаха да проповядват Евангелието, нещата не можеха да останат същите. Това не беше поредното добро учение, не беше поредната философска теория, която да бъде приета с равнодушие. Беше нещо, което притеснява, което обърква, което смущава и променя живота. Противниците казаха: „Тези хора ни разстроиха, те ни смутиха. Тези, които смутиха целия свят“. Това беше пророчество. Апостолите все още бяха стигнали до малка част от света, но реално това пророчество щеше да се случи. Щеше да бъде смутен, обърнат наопаки целият свят. Те още не знаеха това, но изговориха пророчество. За да може да разберем важността на това, искам да ви кажа, че всеки един от тези хора, които казаха „Да“ на Господа, не бяха такива в началото. Савел беше гонител. Петър беше рибар, Лука беше доктор. Всеки имаше своя-

та професия, всеки имаше своето ежедневие и ритма на живота, който си беше подредил. Но срещата им с Господа ги обърна, смути, разстрои, разклати им пътя. Последваха Иисуса и започнаха да обръщат хората към Христовата вяра. Когато ние се събираме в Църквата, ние смущаваме и разстройваме света. Може да кажеш как става? Като отворим вратите и надглед до край музиката? Не, не това имаме в предвид. Когато влезе някой и бъде докоснат от Бога, трябва нещо да се промени в него.

Скоро гледах християнски филм за Филипи. Сравняваше се Цезаревата система спрямо Божията система. Кесаревото царство спрямо Божие царство. Заключение от този филм бе, че Божие царство не се гради на това да се изкачиш върху някой друг, да стъпчеш и да погазиш някой друг, за да станеш по-висок. Иисус каза: „Който иска да бъде по-голям, трябва да стане слуга на всички.“

Това е обратния начин, обратното на това, което световната система казва.

Но знаете ли, колкото и добро слово да има, колкото и чудеса да се случват, колкото и добрини да се направят, ако сърцето на човека остане затворено, няма да влезе нищо вътре.

„Тези, които обърнаха света са тук.“ Когато те видят, хората казват: „Ето този, който обръща света е тук. Този с неговите разбирания, с неговия начин на живот. Този с неговия морал е тук.“ Господ трябва да обърне сърцето ни, за да може да сложи нещо ново. Иисус много обича да променя духа на религия. Много хора познаваме, които считат себе си за добри. Ако ги попитате те знаят по добре празниците, ритуалите, обредите. Те знаят по-добре светиите от вас. Но когато Господ дойде в живота им, от религиозни те стават вярващи за Божия слава. Такъв беше Савел. Много ревностен за Бога, търсеше християни. Беше взел правомощия от главните свещеници. Беше взел писмо, документ с който можеше да връзва християни, да ги води в Ерусалим и ако можеше да намери свидетелства срещу тях да ги праща в тъмница. Той беше човекът, който одобряваше убиването на християнина Стефан. Стоеше и пазеше дрехите на убийците. Най-интересното е че тези, които убиха Стефан, не знаеха, че зараждат нова вълна на съживление. С убийството на Стефан Църквата се разпръсна и стана съживление по всички краища на Юдея и на Мала Азия. В 12 глава на Деяния на апостолите четем, че тези които избягаха след убийството на Стефан отидоха в Антиохия. Там те създадоха Църква. От тази Църква тръгнаха мисионерските пътувания на апостол Павел. И там се връщаше, защото беше член на Антиохийската църква. В Антиохия вярващите за пръв път се нарекоха християни.

Божиие пътища не са ли по-високо от нашите?

Поглеждайки от страни, си казваме: „Не можеше ли Господ да изпрати ангели и да спаси Стефан?“ Можеше, но Бог е по-умен от нас. Божие немошно е по-силно от човеците. Божие глупаво е по-мъдро от човеците. Никой не може да надхитри Бога. Когато Иисус дойде да се занимае със Савел, Савел дишаше

омраза против християните. Но когато по пътя за Дамаск блесна онази светлина, той падна и всички около него паднаха. Савел ослепа. И Господ каза: „Савле, Савле защо Ме гониш? Защо мислиш, че вършиш дело за Бога, а Ме гониш?“ Господ докосна и промени този човек и не след 1, 2, 5 години, не след като завърши теологично образование, но веднага, когато Ананий положи ръце на него, паднаха люспи от очите му. Изпълни се със Светия дух, кръсти се във вода и веднага отиде да проповядва Евангелието. Защо? Когато имаш среща с Господа, нещата се променят. Иисус обича да докосва и променя духа на независимост. Много е модерен този дух на независимост. Във всяка една от компаниите в които работим, в целия Европейски съюз, в Америка, в целия западен свят. Никой не може да ти каже нищо. Ти си с твое мнение и когато някой друг не е съгласен с твое мнение, идва момент на разделение. Иисус обича да смущава духа на независимост. Четем в 5-та глава на Евангелието на Лука: Иисус се приближи - Петър, Йоан и Яков, Андрей перяха мрежите си. Петър и Андрей двама братя. Яков и Йоан Заведеевите синове, колеги, професионалисти. Най-добрите в бранша, перат си мрежите и си говорят в края на работния ден. Иисус идва и помоли Петър да му заеме лодката си. Петър споделя: „Цяла нощ нищо не уловихме, поне я използвай за платформа.“

Иисус избута лодката по-навътре и проповядва от нея. Когато свърши своята проповед се обърна към Петър и останалите ученици и каза: „Хайде сега да ловим риба.“ Това предизвика насмешка, леко ядосване в сърцето

на Петър. Когато сме постигнали нещо или сме на път да постигнем, имаме рутина в нещо и го правим от много години - например ръководиш компания, правиш бизнес, работиш, знаеш си нещата, подредил си ги. Изведнъж Господ идва и казва: „Хайде да го направим по различен начин.“ „О, Господи, аз откога го правя това, не се правят така нещата. Аз знам, имам образование, имам опита и резултатите. Нещата не се правят по този начин.“ Това беше в ума на Петър, само дето не Му го каза: „Ради, остави ме с рибата да се занимавам, Ти си дръж проповедите.“

Петър знаеше естествените закони на риболова, знаеше, че през деня не се лови риба. Тогава Иисус предизвика този дух на независимост, който всеки от нас си пази в някоя част на живота. Предизвика го и каза: „Можеш ли тук да ми се довериш?“

Господ обръща обстоятелствата, които ни се виждат невъзможни.

Петър се подчини на Иисуса. Влязоха навътре, пушнаха мрежата на дълбоко и рибите започнаха да вървят към мрежата една след друга и я напълниха. Когато трябваше да я изтеглят, щяха да я скъсат. Петър падна пред нозете на Иисус и каза: „Господи, иди си от мене.“

Иисус докосна Петър с Неговата благодат, с Неговото изобилие. Обърна сърцето му, не с насочен пръст, а с издигната ръка, с благодат.

Това е начинът, по който Бог започна да работи в тези обикновени хора и ги направи апостоли, които промениха света. И днес има милиарди християни.

П-р Владимир Владимиров

„Тогава Иисус се приближи към тях и им говори, казвайки: Дадете Ми се всяка власт на небето и на земята. Идете, прочее, научете всичките народи, и кръщавайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, аз съм с вас през всичките дни до свършека на века. Амин.“ (Ев. Матей 28:18-20)

Апостол Павел говори към своя ученик Тимотей: „И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат.“ (II Тимотей 2:2)

Ние сме призвани да смущаваме, да разстройваме царството на тъмнината. Да го разклащаме и да го събаряме в името на Иисус. И то не с наша сила и не от наше решение. Затова дойде Иисус, за да бъдем променени. Да ни направи нови създания. Да живеем в Божие Царство.

ДОМ ЗА ДЕЦА, ЛИШЕНИ ОТ РОДИТЕЛСКА
ГРИЖА "ИВАН КЮЛЕВ" гр. ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

До г-н Владимир Владимиров
Обединена Божия Църква Люлин
гр. София

БЛАГОДАРСТВЕНО ПИСМО

Уважаеми г-н Владимиров,

Ние, възпитаниците от Дом за деца "Иван Кюлев"
изказваме дълбока признателност към Вашата щедрост и
чувство за благотворителност, която проявявате.

От сърце Ви благодарим за паричната сума, която ни
осигурихте, за да се осъществи така желаната от нас
екскурзия.

Приемете нашите сърдечни и топли поздравии като
Ви желаем много здраве и успехи във всички Ваши
благородни начинания.

Пожелаваме Ви да се срещате с повече доброта и човечност
в ежедневието!

15.05.2017г.
гр. Гоце Делчев

С уважение: Възпитаниците
на ДДАРТ "Иван Кюлев"

**“Чисто и непорочно
благочестие пред Бога
и Отца, ето що е: да
пригледва човек сира-
четата и вдовиците в
неволята им, и да пази
себе си неопетнен от
света.” (Яков 1:27)**

Това Благодарствено пис-
мо ни напомни за децата от
Дома - гр. Гоце Делчев.

Лишени от майчина лас-
ка и бащина закрила. Вече ня-
колко години работим с де-
цата там, както с Директора,
учителите и помощния персо-
нал.

Всеки се нуждае не само
от храна и облекло, а от обич.

Господ Иисус да благосло-
ви всички!

Искаме тези деца да имат
надежда и добро бъдеще.

До нови срещи!
Обичаме ви!

ВАРТИМЕЙ - КАКВА Е ПОУКАТА ЗА НАС?

„Дойдоха в Ерихон; и когато излизаше от Ерихон с учениците Си и едно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един сляп просяк седеше край пътя. И както чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика, казвайки: Исусе, Сине Давидов, смили Се над мене! И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили Се над мене! И тъй Исус Се спря и рече: Повикайте го. Викат слепеца и му казват: Дерзай, стани, вика те. И той си хвърли дрехата и скокна, та дойде при Исуса. И Исус проговори и му каза: Какво искаш да ти сторя? Слепецът му рече: Учителю, да прогледна. А Исус му рече: Иди си, твоята вяра те излекува. И той веднага прогледна, и тръгна след Него по пътя.”

(Ев. Марко 10:46-52)

1. ВАРТИМЕЙ ЧУ, ЧЕ МИНАВА ИСУС

Вартимей просеше като седеше край пътя. Поради своята слепота не можеше да работи, за да си посреща нуждите. В Библията пише, че очите са светили на тялото. Колко е хубаво да виждаш светлината, красотата на природата, на всичко около теб!

Ала внимавай какво гледаш и какво пожелава в сърцето си, за да не паднеш в изкушение и да съгреша пред Бога.

Вартимей нямаше зрение, но имаше изострен слух. И той чу, че идва Исус – Царят, Който може всичко и започна да вика: „Исусе, Сине Давидов, смили Се над мене!” Бог дава винаги нещо важно, полезно да чуеш. Когато си в Църква, слушай внимателно Словото. Бъди добър слушател, а после старателен изпълнител.

П-р Ангел и Мария Тотев

2. ВАРТИМЕЙ ОСЪЗНАВАШЕ СВОЯТА БОЛЕСТ, СВОЯТА СЛЕПОТА

Осъзнаваш ли своето духовно състояние? Сатана иска да те заслепи, за да не виждаш с духовните си очи Божията слава. Да забравяш да благодариш, когато имаш отговор на молитвата си, решение на проблема или излекуване от болестите си.

Господ Исус да отвори очите на твоето сърце, за да Го видиш в Неговото могъщество като владетел както на земята, така и на небето. Твоите домашни да осъзнаят своята духовна слепота и да приемат Исуса за Господ и Спасител!

3. ВАРТИМЕЙ ПОИСКА ДА БЪДЕ ИЗЛЕКУВАН

Слепецът викаше за милост. Хората, които бяха около него не само, че не му помагаша да стигне до Исуса, но го мъмреха и искаха да млъкне. Но той не ги слушаше, а още по-силно викаше.

Викай пред Бога в молитва. Не се отчайвай, ако веднага няма отговор. Има сила в усърдната молитва. „Искайте и ще ви се даде. Хлопайте и ще ви се отвори. Търсете и ще намерите.” (Ев. Матей 7:7)

Вярваш ли, че Исус прощава всичките ти грехове и лекува всичките ти болести? А нашият Господ не е ли преведен съдия, дори ако понякога да се бави?

Исус се спря и рече: „Повикайте го”. Какво направи Вартимей? Хвърли дрехата си, скокна, та дойде при Исуса. Как е тичал този слепец не знам, но той стигна до Исуса с вяра, че ще получи зрение.

4. ВАРТИМЕЙ ЗНАЕШЕ КАКВО ИСКА

Исус го попита: „Какво искаш да ти сторя?” „Учителю, да прогледам.” Важно е да знаем какво искаме. Да бъде по Божията воля. Спомнете ли си за Заведеевите синове – Яков и Йоан? „Учителю, желаем да ни сториш каквото и да поискаме от Тебе. А Той им каза: „Какво желаете да ви сторя?” Те му рекоха: „Дай ни да седнем, един от дясно Ти, а един отляво Ти в Твоята слава.” А Исус им рече: „Не знаете какво искате!” (Ев. Марко 10:35-38)

Да сме конкретни в нашите молитви. Ако не знаеш какво да искаш, просто кажи: „Господи, дай най-доброто за мен. Помогни ми да взема правилно решение, да не сгреша.”

Имаме обещание: Като търсим първо Божието Царство и Неговата праведност, Бог ще снабдява нашите нужди. Да искаме с вяра както Вартимей.

„Иди си, твоята вяра те излекува.”

5. ВАРТИМЕЙ ПОСЛЕДВА ИСУСА

Когато получиш исканото, не преставай да ходиш на Църква. Чети Библията! Прави добро.

Следвай Исуса през всичките си земни дни, защото най-важното е спасението на безсмъртната ти душа. „Който победи, ще се облече в бели дрехи, и Исус никога няма да заличи името му от Книгата на живота.”

П-р Ангел Тотев, гр. Бургас

Пастор Джими се моли с българския екип

На 7 юли 2017 подеглихме с няколко коли към Македония. Там щяхме да се включим в Младежкия лагер, организиран от Пастор Джими. Както обикновено имахме някои пречки по време на пътуването, но слава Богу, стигнахме привечер в град Щип до мястото на лагера. Вечерта имахме възможност да се запознаем с младежите от лагера и имахме прекрасно време заедно.

Дойде 8 юли 2017 г. Посрещнахме сутринта с новината, че ще ходим до близката река, където някои младежи решиха да използват момента да се разхладят. Не знаехме, че ще ни поливат с кофи с вода от реката. Каква изненада! Станахме вир вода, но бързо изсъхнахме в горещия юлски ден. Имаше смях и закачки!

След това всички похапнахме от барбекюто, което беше пригответено на импровизирана скара върху огън. Още една възможност да опознаем новите си приятели от Македония. Вечерта разгледахме красивия град Щип и се качихме на един от хълмовете, където се помолихме за града и се насладихме на гледката.

На следващия ден послужихме в някои от църквите на Пастор Джими. Знаете ли, че той служи в 27 църкви? Първата ни спирка беше в град Велес, където имахме Богослужение. След това се отправихме с една от групите към Делчево, където Мишел насърчи присъстващите с думи от Словото Божие. Заедно пяхме и се молихме.

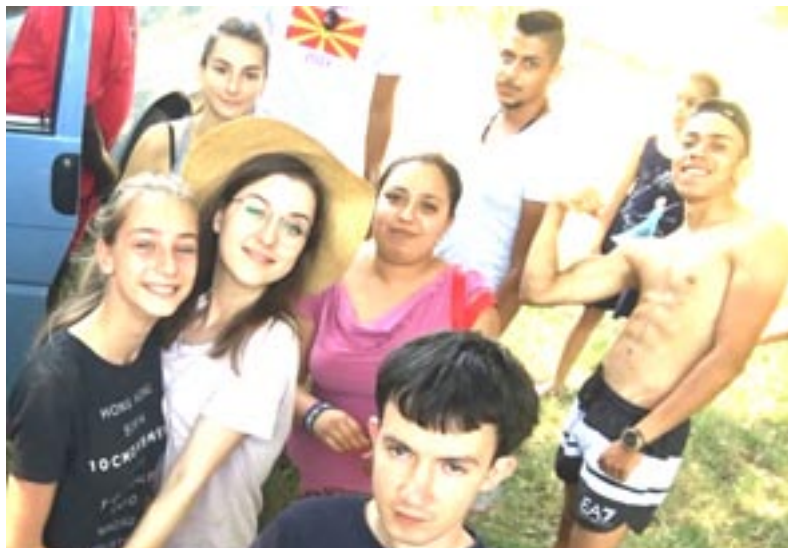
След кратка почивка потеглихме обратно към София, изпълнени с радост и насърчение, но и донякъде с тъга, защото това прекрасно събитие свърши. Очакваме с нетърпение нови срещи!

Соб. инф.

*Иисус обича децата!
На тях е Божието Царство.*

МИСИЯ В МАКЕДОНИЯ

*П-р Вл. Владимиров, ръководител на
българския екип, проповядва Божието слово.
Угодно е пред Бога да сме в единство
с християни от различни нации!*

“И яви се на Павла нощем видение: един македонец стоеше та му се молеше, казвайки: *Дойди в Македония и помогни ни. И като видя видението, веднага потърсихме случай да отидем в Македония, като дойдохме до заключение, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. И тъй, като отплувахме от Трояда, отправихме се право към Самоотрак, на следния ден в Неапол, и оттам във Филипи, който е главният град на оная част от Македония, и римска колония. В тоя град преседяхме няколко дни. А в събота излязохме въвн от портата край една река, гдето предполагахме, че става молитва; и седнахме та говорихме на събраните там жени. И някоя си богобоязлива жена на име Лидия, от град Тиатир, продавачка на морави платове, слушаше и Господ отвори сърцето ѝ да внимава на това, което Павел говореше. И като се кръсти тя и домът ѝ, помоли ни, казвайки: *Ако ме признавате за вярна Господу, влезте в къщата ми и седнете. И принуди ни. И един ден, като отивахме на молитвеното място, срещна ни една мома, която имаше предсказателен дух и чрез прокобяването си докарваше голяма печалба на господарите си. Тя вървеше подир Павла и**

*нас та викаше, казвайки: Тия човеци са слуги на Всевишния Бог, които ви проповядват път за спасение. Това тя правеше много дни наред. А понеже твърде дотегна на Павла, той се обърна и рече на духа: *Заповядвам ти в името на Иисуса Христа да излезеш от нея. И излезе в същия час. А господарите ѝ като видяха, че излезе и надеждата им за печалба, хванаха Павла и Сила та ги завлякоха на пазара пред началниците.**

И като ги изведоха при градските съдии, рекоха: Тия човеци са юдеи и смущават града ни, като проповядват обичаи, които не е позволено на нас, като римляни, да приемаме или да пазим. На това народът купно се подигна против тях, градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги. И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница, и заръчаха на тъмничния началник да ги варди здраво; който, като получи такава заповед, хвърли ги в по-вътрешната тъмница, и стегна добре нозете им в клада. Но по среднощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха, внезапно стана голям трясък, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и око-

Археологически останки от затвора във Филипи, където апостолите Павел и Сила, оковани във вериги, се молят с химни на Бога.

*вите на всичките се развързаха. И началникът, когато се събуди и видя тъмничните врати отворени, измъкна ножа си и щеше да се убие, мислейки че затворниците са избягали. Но Павел извика със силен глас, думайки: *Недей струва никакво зло на себе си, защото всички сме тука.**

*Тогава началникът поиска светила, скочи вътре, и разтреперан падна пред Павла и Сила; и изведе ги въвн и рече: *Господа, що трябва да сторя, за да се спася? А те казаха: *Повярвай в Господа, Иисуса (Христа), и ще се спасиш, ти и домът ти. И говориха Господното учение на него и на всички, които бяха в дома му. И той ги взе в същия час през нощта та им изми раните; и без забава се кръсти, той и всичките негови. И като ги заведе в къщата си, сложи им трапеза; и, повярвал в Бога, зарадва се с целия си дом.***

(Деян. ап. 16 гл.)

МОЛИТЪЕНА
ТЕЛЕФОННА
ЛИНИЯ

Можете да се обадите за
молитва и съвети
на следния телефон:

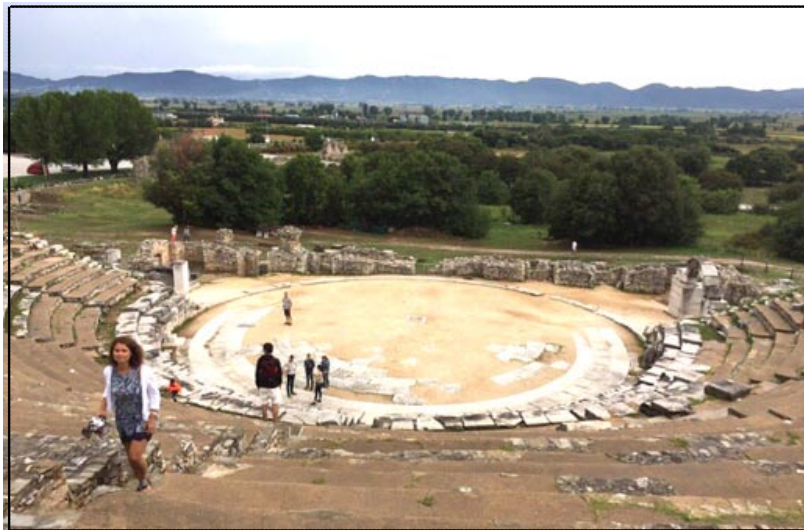
02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

ПЪТУВАНЕ ПО СТЬПКИТЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ

Неговото второ мисионерско пътуване и първо в Европа - гр. Филипи в днешна Гърция

През 362 г. пр. Хр. е основано от колонисти от близкия остров Тасос градчето Кринидес (Κρινίδες, извори). Впоследствие Кринидес е превзет от Филип II Македонски, който го преименува на своето име – Филипи.

През 49 или 50 година след Хр. с кораб пристига в Непол (днешния Кавала) апостол Павел заедно с Тимотей и Лука. От там по Виа Егнация той пристига във Филипи.

Град Филипи е известен и с това, че апостол Павел праща на гражданите на Филипи през 55 година от затвора от град Ефес едно от своите послания – Послание към филипяните.

От Филипи е и Света Лидия от Тиатира (Θυάτειρα), първата жена от Европа, която възприема християнството като религия.

През месец юли Господ ни подари възможност да посетим град Филипи. Бяхме с нашите приятели от Лондон Лили и Боби Михайлови, служители в Българска църква в Лондон. Също така и с приятелите пастор Ники и Цвети Василеви с техните дъщери, които живеят в Холандия. Второто мисионерско пътуване на апостол Павел и първото в Европа.

Първият християнин в Европа е жена на име Лидия. Успяхме да отидем и на реката, където Павел и апостолите са се срещнали с Лидия и тя е взела Водно кръщение.

Днес осъзнаваме, че християнството е започнало от нещо малко – приемането на вярата и то от жена! По това време жената не е имала права. Но гледайки днес това малко начало, може би някой би го презрял като неуспешно благовестие. В наши дни останките на град Филипи се посещават от хиляди по хиляди туристи, които следват стъпките на апостол Павел. Днес сме част от християнска Европа - милиони християни, многобройни църкви, плод от това малко начало. Ако Бог постави в сърцето ти видение, приеми го и постави началото. Макар и да е малко и незначително, то непременно ще се развие.

“Защото кой презира тоя ден на малките работи?” (Захария 4:10)

ПЪТЯТ НА СЪВЪРШЕНСТВОТО

П-р Емануил и Силвана Тотев

“Нека се обичаме, скъпи мои, защото любовта идва от Бога и който обича, е станал дете на Бога и познава Бога. Който не обича, не познава Бога, защото Бог е любов. Ето как Бог показва любовта си към нас: Той изпрати в света своя единствен Син, за да ни даде живот чрез Него. (Йоан 4:7-21)

1. БОГ Е ЛЮБОВ - ТОЙ НЕ ПРОСТО ИМА ЛЮБОВ, НО ТОЙ Е ЛЮБОВ

Господ е критерият за това какво наистина е любов. Той е и генераторът, т.е. източникът на истинската, Божествена и съвършена любов. Бог даде пример като пръв обикна човека и го създаде от любов. Когато човекът се отдели от Бога заради своя грях, пак Бог прояви любовта си като изпрати Сина си като Спасителна жертва за света. Да ни вдъхне отново Своя живот и да възстанови отношенията си с човека.

Ние сме **Божии деца**, ако сме се покаяли за греховете си и сме новородени Християни, в които живее Божият Дух, и проявяваме Божията любов към Бога и към хората.

Който не обича, не познава Бога! - Божие слово е катего-

рично. Бог обаче не очаква от нас нещо, за което не ни е дал способност. Очаква да обичаме, защото Той е любов и защото живее в нас. Съответно ние имаме Неговата любов, защото любовта идва от Господа чрез Святия Дух!

“Истинска любов е не нашата любов към Бога, а Божията любов към нас, която Той показва, като изпрати своя Син да бъде изкупителна жертва за греховете ни.” Божията любов е истинската любов, а не тази, за която се пее в много песни от типа, ще те обичам, ако ти ме обичаш, ако ми е приятно с теб, ако правиш това, което ми харесва.

2. БОЖИЯТА ЛЮБОВ Е БЕЗУСЛОВНА

Бог обикна и даде най-скъпото, което имаше, за да разкъса връзките на греха и да възстанови отношенията си с нас, без да сме направили каквото и да било и без да сме заслужили това. Спасението ни е по благодат, т.е. незаслужена милост. *“Скъпи мои, щом Бог ни обича така, значи и ние трябва да се обичаме един друг. Никой никога не е видял Бога, но ако се обичаме един друг, Бог живее в нас и любовта Му е станала съвършена в нас. А*

*ние знаем, че живеем в Бога и Бог живее в нас, защото ни е дал от Духа си. Видяхме, че Отец изпрати своя Син, за да бъде Спасител на света и свидетелстваме за това. Ако някой признае, че Иисус е Синът на Бога, Бог живее в него и той живее в Бога. И така, ние познаваме и сме се доверили на любовта, която Бог има към нас. **Бог е любов.** Който живее в любов, живее в Бога и Бог живее в него.”*

3. БОЖИЯТА СЪВЪРШЕНА ЛЮБОВ Е ИЗЛЯНА В СЪРЦАТА НИ ЧРЕЗ СВЯТИЯ ДУХ

Святият Дух е изворът, който е в сърцата ни. Дали обаче няма нещо, което пречи на реката от любов, радост и мир да тече от нас и да благославя хората наоколо?

Хората не виждат Бога с физическите си очи, но могат да видят Неговото проявление в живота ни, ако живеем в Неговата любов. Ако виждат Неговата любов проявена на дело в живота ни.

“По този начин любовта става съвършена в нас, за да можем без страх да посрещнем деня на съда, защото в този свят сме като Христос. В любовта няма страх; тъкмо обратното – съвършената любов прогонва страха, защото страхът е свързан с наказание. Ето защо любовта не е съвършена в този, който се страхува.”

Божията любов в нас е съвършена, но умът ни трябва да бъде обновяван ежедневно, за да заприличаме все повече на Христос. Божията любов е съвършена. Ние трябва да се усъвършенстваме в нейното проявяване, като използваме всяка ситуация за това.

Където има съвършена любов, няма място за притеснение и страх.

Съвършената любов е по-силна от страха и тя напълно го неутрализира. Няма място за страх в отношенията ни с Бог. Няма място за притеснение и страх и в отношенията помежду ни.

“Ние обичаме, защото Бог пръв ни обикна. Който казва:

„Обичам Бога“, а мрази брат си, е лъжец. Лъжец е, защото който не обича брат си, когото е видял, не може да обича Бога, когото не е виждал. Христос ни даде тази заповед: Който обича Бога, трябва да обича и своя брат.”

(Ев. Йоан 4:7-21)

Понякога като християни гледаме на хората, които не вярват в Бог отвисоко. Трудно ни е да скрием възмущението от говоренето и поведението им. Забравяме какви сме били преди Бог да ни призове при Себе си. Забравяме, че сме спасени по благодат, не по наши заслуги. Не ние, а Бог пръв ни възлюби.

И заради тази любов сме това, което сме. Можем това, което можем и имаме това което имаме. И Господ продължава да ни обича и да работи в нас, въпреки несъвършенствата и провалите ни.

Ние сме лицемери и лъжци, ако твърдим, че обичаме Бога, а имаме лошо отношение и сме високомерни и дори мразим хората, независимо дали за вярващи или не. Заповедта на Христос е ясна и недвусмислена: “Ако обичаш Бога, трябва да обичаш и брат си!” Т.е. трябва да обичаш и хората; В Библията няма средно положение; Или си Христов последовател и Божие дете или не си; Или си светлина или си тъмна. Или обичаш с Божията любов или мразиш; Няма лесни решения, няма кратък път. Въпрос на осъзнаване и ежедневно решение за проявяване на Неговата любов.

В много случаи това е трудно. Замисли се дали на Бог му е било лесно да изпрати на смърт единствения си Син заради теб и мен.

Дали на Христос му е било лесно да остави своята слава и да се

роди като беззащитно бебе, да бъде отхвърлен от тези, при които дойде, да бъде осъден, макар и невинен, да бъде презрян, макар че е Бог, да стане грях и да бъде отделен от Бог заради нашия грях, макар, че винаги е бил едно с Него чрез Святия Дух... Да бъде убит по най-позорен начин, макар че Той е източникът на живота, за да имаме вечен живот чрез вяра в Него.

“Нека се обичаме, скъпи мои, защото любовта идва от Бога и който обича, е станал дете на Бога и познава Бога. Който не обича, не познава Бога, защото Бог е любов. Ето как Бог показва любовта си към нас: Той изпрати в света своя единствен Син, за да ни даде живот (а и своята любов) чрез Него.”

П-р Емануил Тотев

ПОСЕЩЕНИЕ
 § ДЕТСКИЯ ДОМ
 § ГР. РОМАН

На 15 юли 2017 г. посетихме Детския дом в гр. Роман, за да отпразнуваме успешното завършване на дванадесетокласниците. Вярващи от Църквата „Дом на радост“ – Люлин, се бяха погрижили за облеклото на абитуриентите още през месец май. Всички изглеждаха

прекрасно. Сега екипът ни отиваше при тях, за да ги благословим.

Сутринта пристигнахме благополучно в Дома, където вече ни очакваха с нетърпение. Присъствахме на церемонията по връчването на грамотите. След това изпяхме няколко християнски песни със съпровод на китара. Помолихме се за добро бъдеще на завършващите, да намерят своето място в обществото.

След като се разделихме с възпитаниците на Дома, Директорката на Помощното училище, в което учат част от тях, ни покани в Учителската стая. Там общувахме с целия екип от преподаватели. Разговорът беше полезен и приятен. Помолихме се заедно за здраве на всички и Божия закрила и помощ. Тръгнахме обратно към София, доволни от срещата, но и с мисли колко се нуждаят от молитви и любов тези деца.

Вашите свидетелства

Като медицински работник давах поредното нощно дежурство. Към 11 ч. изведнъж почувствах безпокойство. Започнах да мисля за сина си Краси.

Той също беше на работа. Като отговорник - смяна в предприятие, където се бутилира минерална вода и носи голяма отговорност.

Започнах да се моля за него, но не се успо-

ковах. Обадих му се по телефона: „Краси, как си? Всичко наред ли е?“ „Да.“ „Аз се моля за теб, но и ти се моли.“

Същата нощ няколко негови колеги умишлено направили нарушение. Те се готвели за това и само чакали удобен момент, за да злепоставят сина ми. Чак на сутринта Краси разбрал какво е станало. Уплашил се. Как ще докаже пред ръководството, че няма вина? Не знаел какво да прави, но Господ Исус е праведният Съдия. Дошъл прекият му началник и му казал: „Краси, не се притеснявай! Ние следим тези хора от известно време. Те не са се сетили, че камерите всичко записват. Ще си понесат последствията от деянието си!“

Има сила в молитвата! Господ знае как да защитава и избавя!

Благодаря ти, Исусе!

Юлия, гр. Баня

НЕДЕЛНО УЧИЛИЩЕ

Деца, запознайте
всяка неделя от 11 часа
в ж.к. Люлин 8,
ул. Гоце Делчев 122,
зад магазин Билла!

ПОКОЛЕНИЕ НА СЪЖИВЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ

ПОКАНА

ЗА ТИЙНЕЙДЖЪРИ И МЛАДЕЖИ

ЗАПОВЯДАЙТЕ!

Кога - всяка събота от 17.30 ч.

Къде - Църква „Дом на радост“,
Люлин 8, ул. Гоце Делчев 122
(зад Билла)

Какво - музика, песни, изучаване на Библията и дискусии, спорт, партита.

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2017 година

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2017 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници

Божия църква „Дом на радост“

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (зад Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

* * *

в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428

Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu